



Svensk utgåva

## Meddelanden och upplysningar

femtioåttonde årgången

3 augusti 2015

### Innehållsförteckning

#### IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

##### Europeiska unionens domstol

2015/C 254/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> . . . . .	1
---------------	--	---

#### V Yttranden

DOMSTOLS FÖRFARANDEN

##### Domstolen

2015/C 254/02	Mål C-159/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 7 april 2015 – Franz Lesar . . . . .	2
2015/C 254/03	Mål C-163/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 9 april 2015 – Youssef Hassan mot Breiding Vertriebsgesellschaft mbH. . . . .	3
2015/C 254/04	Mål C-183/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 23 april 2015 – TSI GmbH mot Hauptzollamt Aachen. . . . .	3
2015/C 254/05	Mål C-185/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenien) den 22 april 2015 – Marjan Kostanjevec mot F&S LEASING, G.m.b.H. . . . .	4
2015/C 254/06	Mål C-186/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Münster (Tyskland) den 24 april 2015 – Kreissparkasse Wiedenbrück mot Finanzamt Wiedenbrück . . . . .	5

2015/C 254/07	Mål C-195/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 29 april 2015 – Pierre Mulhaupt, i egenskap av konkursförvaltare för Société Civile Immobilière Senior Home (SCI) . . . . .	5
2015/C 254/08	Mål C-209/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Centrale Raad van Beroep (Nederländerna) den 6 maj 2015 – Korpschef van politie mot W.F. de Munk . . . . .	6
2015/C 254/09	Mål C-214/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 11 maj 2015 – Município de Vila Pouca de Aguiar mot Sá Machado & Filhos, SA, Norcep Construções e Empreendimentos, Lda . . . . .	7
2015/C 254/10	Mål C-226/15 P: Överklagande ingett den 18 maj 2015 av Apple and Pear Australia Ltd, Star Fruits Diffusion av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 25 mars 2015 i mål T-378/13, APAL et Star Fruit mot harmoniseringsbyrån . . . . .	7
2015/C 254/11	Mål C-230/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Den Haag (Nederländerna) den 20 maj 2015 – Brite Strike Technologies Inc. mot Brite Strike Technologies SA . . . . .	8
2015/C 254/12	Mål C-238/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av tribunal administratif (Luxembourg) den 22 maj 2015 – Maria do Céu Brangança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angerlo Linares Verruga mot Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche . . . . .	9
2015/C 254/13	Mål C-244/15: Talan väckt den 27 maj 2015 – Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland .	10
2015/C 254/14	Mål C-253/15 P: Överklagande ingett den 29 maj 2015 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 19 mars 2015 i mål T-412/13, Chin Haur Indonesia, PT mot Europeiska unionens råd . . . . .	10
2015/C 254/15	Mål C-254/15 P: Överklagande ingett den 29 maj 2015 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 19 mars 2015 i mål T-413/13, City Cycle Industries mot Europeiska unionens råd . . . . .	11
2015/C 254/16	Mål C-259/15 P: Överklagande ingett den 1 juni 2015 av Europeiska unionens råd av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 19 mars 2015 i mål T-412/15, Chin Haur Indonesia, PT mot Europeiska unionens råd . . . . .	12
2015/C 254/17	Mål C-260/15 P: Överklagande ingett den 1 juni 2015 av Europeiska unionens råd av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 19 mars 2015 i mål T-413/13, City Cycle Industries mot Europeiska unionens råd . . . . .	13
2015/C 254/18	Mål C-270/15 P: Överklagande ingett den 8 juni 2015 av Konungariket Belgien av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 25 mars 2015 i mål T-538/11, Belgien mot kommissionen . . . . .	14
<b>Tribunalen</b>		
2015/C 254/19	Mål T-260/15: Talan väckt den 22 maj 2015 – Iberdrola mot kommissionen . . . . .	16
2015/C 254/20	Mål T-263/15: Talan väckt den 15 maj 2015 – Gmina Miasto Gdynia och Port Lotniczy Gdynia Kosakowo mot kommissionen . . . . .	16
2015/C 254/21	Mål T-264/15: Talan väckt den 8 maj 2015 – Gameart mot kommissionen . . . . .	17

2015/C 254/22	Mål T-296/15: Talan väckt den 5 juni 2015 – Industrias Químicas del Vallés mot kommissionen. . . .	19
2015/C 254/23	Mål T-299/15: Talan väckt den 8 juni 2015 – Nova mot kommissionen . . . . .	20
2015/C 254/24	Mål T-317/15: Talan väckt den 18 juni 2015 – Italien mot kommissionen. . . . .	21
2015/C 254/25	Mål T-320/15: Talan väckt den 19 juni 2015 – Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro mot kommissionen . . . . .	22

**Personaldomstolen**

2015/C 254/26	Mål F-55/14: Personaldomstolens dom (första avdelningen) av den 25 juni 2015 – EE mot kommissionen (Personalmål — Kontraktsanställd — Ett tidsbegränsat anställningsavtal har inte förnyats — Yrkande om ogiltigförklaring — Förfarande för förnyelse — Artikel 41.2 a i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Rätten att yttra sig — Åsidosättande — Skadeståndsyrkande — Ideell skada) . . . . .	24
2015/C 254/27	Mål F-67/14: Personaldomstolens dom av den 25 juni 2015 – Mikulik mot rådet (Personalmål — Tjänstemän — Provanställning — Förlängning av provanställningen — Uppsägning efter provanställningens slut — Provanställning genomgången under oegentliga förhållanden) . . . . .	24
2015/C 254/28	Mål F-139/14: Personaldomstolens beslut (tredje avdelningen) av den 22 juni 2015 – van Oudenaarden mot parlamentet (Personalmål — Tjänstemän — Årlig ledighet — Överföring begränsad till tolv dagar — Ersättning — Pensionsbesked — Invändning ej framställd inom tidsfristen — Inga nya och väsentliga omständigheter — Artikel 81 i rättegångsreglerna — Uppenbart att talan ska avvisas) . . . .	25



## IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER  
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

**Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning***  
(2015/C 254/01)

**Senaste offentliggörandet**

EUT C 245, 27.7.2015

**Senaste listan över offentliggöranden**

EUT C 236, 20.7.2015

EUT C 228, 13.7.2015

EUT C 221, 6.7.2015

EUT C 213, 29.6.2015

EUT C 205, 22.6.2015

EUT C 198, 15.6.2015

Dessa texter är tillgängliga på  
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

---

## V

(Yttranden)

## DOMSTOLSFÖRFARANDEN

## DOMSTOLEN

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 7 april 2015 –  
Franz Lesar**

(Mål C-159/15)

(2015/C 254/02)

Rättegångsspråk: tyska

**Hänskjutande domstol**

Verwaltungsgerichtshof

**Parter i målet vid den nationella domstolen***Klagande:* Franz Lesar*Motpart:* Telekom Austria AG**Tolkningsfråga**

Ska artiklarna 2.1, 2.2 a och 6.1 i rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet<sup>(1)</sup> (nedan kallat direktiv 2000/78) tolkas så, att de utgör hinder för en sådan nationell bestämmelse som den som är aktuell i det nationella målet enligt vilken lärlingsperioder och perioder som fullgjorts som kontraktsanställd av staten, för vilka avgifter skulle betalas till den obligatoriska pensionsförsäkringen, med avseende på erhållande av tjänstemannapension

- a) ska tillgodoräknas som pensionsgrundande perioder som föregår den statliga tjänsten om de fullgjorts efter 18 års ålder, varvid staten i det fallet erhåller ett överföringsbelopp för tillgodoräkning av dessa perioder av socialförsäkringsorganet i enlighet med den socialförsäkringsrättsliga lagstiftningen, men
- b) inte ska tillgodoräknas om de fullgjorts före 18 års ålder, varvid staten för det fall att sådana perioder inte ska tillgodoräknas inte erhåller något överföringsbelopp och den försäkrade får ersättning för de avgifter som betalats till pensionsförsäkringen, framför allt med beaktande av att det vid ett unionsrätligt krav på att dessa perioder ska tillgodoräknas i efterhand finns en möjlighet för socialförsäkringsorganet att återkräva det återbetalade beloppet av tjänstemannen och att det uppstår en skyldighet i efterhand för socialförsäkringsorganet att betala ett överföringsbelopp till staten.

<sup>(1)</sup> EGT L 303, s. 16.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 9 april 2015 – Youssef Hassan mot Breiding Vertriebsgesellschaft mbH**

(Mål C-163/15)

(2015/C 254/03)

Rättegångsspråk: tyska

**Hänskjutande domstol**

Oberlandesgericht Düsseldorf

**Parter i målet vid den nationella domstolen**

Klagande: Youssef Hassan

Motpart: Breiding Vertriebsgesellschaft mbH

**Tolkningsfrågor**

1. Utgör artikel 23.1 första meningen i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken <sup>(1)</sup> hinder mot att en licenstagare väcker talan om varumärkesintrång när nämnda licenstagare inte har införts i registret över gemenskapsvarumärken?
2. För det fall att den första frågan ska besvaras jakande: Utgör artikel 23.1 första meningen i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken i så fall hinder mot en nationell rättspraxis enligt vilken licenstagaren kan göra varumärkesinnehavarens rättigheter gällande mot den som gör sig skyldig till intrånget, i enlighet med de befogenheter licenstagaren har i detta avseende (Prozessstandschaft)?

<sup>(1)</sup> EUT. L 78, s. 1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 23 april 2015 – TSI GmbH mot Hauptzollamt Aachen**

(Mål C-183/15)

(2015/C 254/04)

Rättegångsspråk: tyska

**Hänskjutande domstol**

Finanzgericht Düsseldorf

**Parter i målet vid den nationella domstolen**

Klagande: TSI GmbH

Motpart: Hauptzollamt Aachen

**Tolkningsfråga**

Ska Kombinerade nomenklaturen, som återfinns i bilaga 1 till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan <sup>(1)</sup>, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1031/2008 av den 19 september 2008 <sup>(2)</sup>, tolkas så, att sådana UV-mätare av partiklars aerodynamiska diameter och sådana handhållna partikelräknare (aerodynamische Ultraviolett-Partikelgrößenmessgeräte und Handpartikelzähler) som beskrivs närmare i beslutet, ska klassificeras enligt undernummer 9027 10 10?

<sup>(1)</sup> EUT. L 256, s. 1.

<sup>(2)</sup> Kommissionens förordning (EG) nr 1031/2008 av den 19 september 2008 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, EUT. L. 291, s. 1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenien) den 22 april 2015 – Marjan Kostanjevec mot F&S LEASING, G.m.b.H.**

(Mål C-185/15)

(2015/C 254/05)

Rättegångsspråk: slovenska

**Hänskjutande domstol**

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

**Part(er) i målet vid den nationella domstolen**

*Genkärande:* Marjan Kostanjevec

*Gensvarande:* F&S LEASING, G.m.b.H.

**Tolkningsfrågor**

- 1) Ska begreppet genkärsmål i den mening som avses i artikel 6 punkt 3 i förordning nr 44/2001 <sup>(1)</sup> tolkas så, att det även omfattar en talan som väckts som ett genkärsmål enligt nationell rätt efter det att, i målet om överklagande, en dom, som vunnit laga kraft och var verkställbar, i ett mål rörande gensvarandens huvudkärsmål har upphävts och samma mål har återförvisats till domstolen i första instans för en förnyad prövning, men genkäranden, i sitt genkärsmål som grundas på obehörig vinst, yrkar återbetalning av det belopp som han var skyldig att betala enligt den upphävda dom som avkunnades i målet rörande gensvarandens huvudkärsmål?
- 2) Ska begreppet "konsumenttvister" i artikel 15.1 i förordning [utelämnas] nr 44/2001 tolkas så, att det även omfattar situationen då konsumenten väcker talan, genom vilken vederbörande framställer ett yrkande som grundas på obehörig vinst, som ett genkärsmål enligt nationell rätt, vilket har en koppling till huvudkärålet som dock avser ett mål rörande ett avtal som ingåtts av en konsument i enlighet med ovannämnda bestämmelse i förordning [utelämnas] nr 44/2001, och genom vilket genkäranden/konsumenten yrkar återbetalning av det belopp som vederbörande var skyldig att betala enligt en (senare) upphävd dom, vilken avkunnades i ett mål rörande gensvarandens huvudkärsmål, och således återbetalning av det belopp som har sin grund i ett mål i en konsumenttvist?
- 3) Om, i det ovan beskrivna fallet, varken bestämmelserna om behörighet i fråga om genkärsmål eller bestämmelserna om behörighet vid konsumenttvister kan ligga till grund för behörigheten:
  - a) Ska då begreppet "om talan avser avtal" i artikel 5 punkt 1 i förordning nr 44/2001 tolkas så, att det omfattar även en talan genom vilken genkäranden framställer ett yrkande som grundas på obehörig vinst, men vilken väcks som ett genkärsmål enligt nationell rätt, vilket har en koppling till gensvarandens huvudkärsmål som avser avtalsförhållandet mellan parterna, när yrkandet som grundas på obehörig vinst syftar till återbetalning av det belopp som genkäranden var skyldig att betala enligt en (senare) upphävd dom, vilken avkunnades i ett mål rörande gensvarandens huvudkärsmål, och således återbetalning av det belopp som har sin grund i ett mål där talan avser avtal?

Om föregående fråga kan besvaras jakande:

- b) Ska då, i det ovan beskrivna fallet, behörigheten beroende på uppfyllelseorten enligt artikel 5 punkt 1 i förordning nr 44/2001 prövas på grundval av de bestämmelser som reglerar fullgörandet av förpliktelse som har sin grund i ett yrkande som grundas på obehörig vinst?

<sup>(1)</sup> Rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, 16.1.2001, s. 1)



**Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Münster (Tyskland) den 24 april 2015 –  
Kreissparkasse Wiedenbrück mot Finanzamt Wiedenbrück**

(Mål C-186/15)

(2015/C 254/06)

Rättegångsspråk: tyska

**Hänskjutande domstol**

Finanzgericht Münster

**Parter i målet vid den nationella domstolen**

*Klagande:* Kreissparkasse Wiedenbrück

*Motpart:* Finanzamt Wiedenbrück

**Tolkningsfrågor**

- 1) Är medlemsstaterna skyldiga att tillämpa avrundningsregeln i artikel 175.1 i rådets direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt<sup>(1)</sup> vid beräkningen av den avdragsgilla andelen enligt en av de särskilda metoder som anges i artikel 173.2 a, b, c eller d i detta direktiv?
- 2) Är medlemsstaterna skyldiga att tillämpa avrundningsregeln i artikel 175.1 i rådets direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vid justering av avdrag enligt artikel 184 och följande artiklar i direktiv 2006/112/EG, när den avdragsgilla andelen i den mening som avses i artikel 175.1 i detta direktiv beräknas enligt en av de särskilda metoder som anges i artikel 173.2 a, b, c eller d i direktivet eller enligt artikel 17.5 3 a, b, c eller d i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund?
- 3) Är medlemsstaterna skyldiga att göra en justering av avdrag i enlighet med artikel 184 och följande artiklar i direktiv 2006/112/EG med tillämpning av avrundningsregeln – fråga 2 – så att den justerade ingående mervärdesskatten avrundas uppåt eller nedåt till en hel procentenhet till den beskattningsbara personens förmån?

<sup>(1)</sup> EUT L 347, s. 1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 29 april 2015 –  
Pierre Mulhaupt, i egenskap av konkursförvaltare för Société Civile Immobilière Senior Home (SCI)**

(Mål C-195/15)

(2015/C 254/07)

Rättegångsspråk: tyska

**Hänskjutande domstol**

Bundesgerichtshof

**Parter i målet vid den nationella domstolen**

*Klagande:* Pierre Mulhaupt, i egenskap av konkursförvaltare för Société Civile Immobilière Senior Home (SCI)

Övriga parter i målet: Gemeinde Wedemark, Hannoversche Volksbank eG

### Tolkningsfrågor

Omfattar begreppet sakrättsligt skydd i artikel 5.1 i rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden <sup>(1)</sup> en nationell bestämmelse som den i 12 § i lagen om fastighetsskatt (Grundsteuergesetz) jämförd med 77 § punkt 2 första meningen i lagen om skatter och avgifter (Abgabenordnung), enligt vilken fordringar avseende fastighetsskatt enligt lag belastar fastigheten som en offentligrättslig inteckning och ägaren således måste acceptera utmätning i fastigheten?

<sup>(1)</sup> EGT L 160, s. 1.

---

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Centrale Raad van Beroep (Nederländerna) den 6 maj 2015 – Korpschef van politie mot W.F. de Munk**

(Mål C-209/15)

(2015/C 254/08)

Rättegångsspråk: nederländska

### Hänskjutande domstol

Centrale Raad van Beroep

### Parter i målet vid den nationella domstolen

*Klagande:* Korpschef van politie

*Motpart:* W.F. de Munk

### Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 7 i direktiv 2003/88/EG <sup>(1)</sup> tolkas så, att den utgör hinder för en nationell bestämmelse som artikel 19 i Barp, med stöd av vilken en tjänsteman som blivit felaktigt uppsagd inte anses ha tjänat in några semestertimmar under perioden mellan dagen för uppsägningen och dagen för återinsättningen i tjänst, respektive den dag uppsägningen vinner laga kraft?
2. I det fall det av den första frågan följer att semestertimmar har tjänats in under den aktuella perioden, ska artikel 7 i direktiv 2003/88/EG i så fall tolkas så, att den utgör hinder för artikel 23 i Barp, i vilken det anges att det i slutet av det år semestertimmarna har tjänats in får föras över ett begränsat antal semestertimmar till det påföljande året och att de resterande outnyttjade semestertimmarna förfaller?

<sup>(1)</sup> Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden (EUT L 299, s. 9).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 11 maj 2015 – Município de Vila Pouca de Aguiar mot Sá Machado & Filhos, SA, Norcep Construções e Empreendimentos, Lda**

(Mål C-214/15)

(2015/C 254/09)

Rättegångsspråk: portugisiska

### Hänskjutande domstol

Supremo Tribunal Administrativo

### Parter i målet vid den nationella domstolen

*Klagande:* Município de Vila Pouca de Aguiar

*Motpart:* Sá Machado & Filhos, SA, Norcep Construções e Empreendimentos, Lda

### Tolkningsfråga

I ett förfarande för offentlig upphandling av byggentreprenader, medger unionsrätten, i synnerhet artikel 55 i direktiv 2004/18<sup>(1)</sup>, att en anbudsgivares anbud omedelbart utesluts om det vid den tidpunkt då det lämnas in inte åtföljs av en handling där dess "onormalt låga pris" motiveras, när det i förfrågningsunderlaget anges vilket kriterium som ska tillämpas för att avgöra om nämnda begrepp är uppfyllt [punkt 09/C1 i de "särskilda villkoren för anbudsförfarandet"]?

<sup>(1)</sup> Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster (EUT L 134, s. 114).

---

**Överklagande ingett den 18 maj 2015 av Apple and Pear Australia Ltd, Star Fruits Diffusion av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 25 mars 2015 i mål T-378/13, APAL et Star Fruit mot harmoniseringsbyrån**

(Mål C-226/15 P)

(2015/C 254/10)

Rättegångsspråk: franska

### Parter

*Klagande:* Apple and Pear Australia Ltd, Star Fruits Diffusion (ombud: T. de Haan och P. Péters, avocats)

*Övrig part i målet:* Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

### Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 25 mars 2015 i mål T-378/13, EU:T:2015:186, i den mån sökandenas talan om att i första hand ändra det beslut som fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) meddelade den 29 maj 2013 i ärende R 1215/2011-4, ogillades,

- ändra det beslut som fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) meddelade den 29 maj 2013 i ärende R 1215/2011-4, på så sätt att sökandenas överklagande till den överklagandenämnden och följaktligen även invändningen mot registreringen av gemenskapsvarumärket ENGLISH PINK nr 8610768, bifalles, och
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta sökandenas rättegångskostnader för överklagandeförfarandet och förfarandet i första instans.

### **Grunder och huvudargument**

Till stöd för sitt överklagande åberopar klagandena följande grunder.

Klagandena anser för det första att både tribunalen och överklagandenämnden åsidosatte den allmänna principen om *res judicata* avseende en domstol för gemenskapsvarumärkens avgörande mellan samma parter vid tillämpningen av förordning (EG) nr 207/2009 om gemenskapsvarumärken ("varumärkesförordningen")<sup>(1)</sup>, och de allmänna principerna om rättssäkerhet, god förvaltningssed och skydd för berättigade förväntningar.

Klagandena gör för det andra gällande att tribunalen åsidosatte artikel 65.3 i samma förordning genom att inte ändra harmoniseringsbyråns beslut.

Klagandena anser slutligen att eftersom målet är färdigt för avgörande anmodas domstolen att tillämpa artikel 61 första stycket i domstolens stadga.

<sup>(1)</sup> EGT L 78, s. 1.

---

## **Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Den Haag (Nederländerna) den 20 maj 2015 – Brite Strike Technologies Inc. mot Brite Strike Technologies SA**

(Mål C-230/15)

(2015/C 254/11)

Rättegångsspråk: nederländska

### **Hänskjutande domstol**

Rechtbank Den Haag

### **Parter i målet vid den nationella domstolen**

Sökande: Brite Strike Technologies Inc.

Motpart: Brite Strike Technologies SA

### **Tolkningsfrågor**

- 1) Ska Beneluxkonventionen om immateriella rättigheter (varumärken och mönster) (BVIE) (eventuellt av de skäl som anges i punkterna 28–34 i domen från *Gerechthof Den Haag* av den 26 november 2013) betraktas som en senare konvention, så att artikel 4.6 BVIE inte kan betraktas som en särskild regel i den mening som avses i artikel 71 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (gamla europeiska verkställighetsförordningen)<sup>(1)</sup>?

Om denna fråga ska besvaras jakande:

- 2) Följer det av artikel 22.4 i gamla europeiska verkställighetsförordningen att såväl belgisk, nederländsk och luxemburgsk domstol har den internationella behörighet som krävs för att ta upp målet till prövning?
- 3) Om så inte är fallet, hur ska det då i ett fall som detta fastställas om det är belgisk, nederländsk eller luxemburgsk domstol som är internationellt behörig? Kan artikel 4.6 BVIE (trots allt) tillämpas för detta (närmare) fastställande av den internationella behörigheten?

---

<sup>(1)</sup> Rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, 2001, s. 1).

---

**Begäran om förhandsavgörande framställd av tribunal administratif (Luxembourg) den 22 maj 2015 –  
Maria do Céu Brangança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angerlo Linares  
Verruga mot Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche**

(Mål C-238/15)

(2015/C 254/12)

Rättegångsspråk: franska

**Hänskjutande domstol**

Tribunal administratif

**Parter i målet vid den nationella domstolen**

*Klagande:* Maria do Céu Brangança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angelo Linares Verruga

*Motpart:* Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

**Tolkningsfråga**

Ska det villkor som föreskrivs för studenter som inte är bosatta i Storhertigdömet Luxemburg i artikel 2bis i lag av den 22 juni 2000 om statliga studiemedel för högre studier – vilket lades till genom lag av den 19 juli 2013 och som innebär att inga andra anknytningskriterier beaktas – det vill säga att vara barn till arbetstagare som varit anställda eller utövat sin verksamhet i Luxemburg under en oavbruten period om minst fem år då ansökan om ekonomiskt bidrag lämnades in, anses motiverat av de utbildnings- och budgetskäl som den luxemburgiska staten har anfört? Ska villkoret även anses lämpligt respektive proportionerligt i förhållande till det eftersträfvade syftet, nämligen att öka antalet personer med examen från högre utbildning bland landets befolkning och samtidigt försöka säkerställa att dessa personer – efter att ha åtnjutit möjligheten som erbjuds genom det aktuella systemet med studiemedel för att finansiera deras studier som i förekommande fall har bedrivits utomlands – återvänder till Luxemburg för att bidra med de kunskaper de har förvärvat till utvecklingen av ekonomin i den medlemsstaten?

**Talan väckt den 27 maj 2015 – Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland****(Mål C-244/15)**

(2015/C 254/13)

Rättegångsspråk: grekiska

**Parter***Sökande:* Europeiska kommissionen (ombud: D. Triantafyllou och W. Roels)*Svarande:* Republiken Grekland**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 63 FEUF och artikel 40 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet genom att inrätta och vidmakthålla bestämmelser vari det föreskrivs en befrielse från att erlagga arvsskatt på den huvudsakliga bostaden vilken ger upphov till diskriminering då den endast är tillämplig på medborgare i Europeiska unionen som är bosatta i Grekland, och
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

**Grunder och huvudargument**

1. Särbehandlingen i skattehänseende mellan personer bosatta i Grekland som inte är fastighetsägare (vilka är undantagna från arvsskatt) och personer som inte är bosatta i Grekland när det gäller den huvudsakliga bostaden som erhållits genom arv utgör en oberättigad restriktion av den fria rörligheten för kapital enligt artikel 63 FEUF (se artikel 65 FEUF).
2. Särbehandlingen i skattehänseende mellan personer bosatta i Grekland och personer bosatta utanför landets gränser utgör en otillbörlig särbehandling av lika situationer, eftersom personer som inte är bosatta i landet kan flytta till Grekland och därmed komma att befinna sig i samma situation som personer som redan är bosatta i Grekland och vidare eftersom skattebefrielsen inte är kopplad till att ägaren till den egendom som erhållits genom arv ska använda den som bostad. Följaktligen kan inte bostadsorten användas som rekvisit för att bevilja skattebefrielse. Bosättningskriteriet utgör nämligen ett dolt nationalitetskriterium då merparten av de som bor i Grekland är grekiska medborgare och tvärtom.
3. En dylik särbehandling som inte grundas på att ägaren använder fastigheten som bostad kan inte motiveras av socialpolitiska skäl och inte heller av kravet att säkerställa inkomster till staten.

---

**Överklagande ingett den 29 maj 2015 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 19 mars 2015 i mål T-412/13, Chin Haur Indonesia, PT mot Europeiska unionens råd**

**(Mål C-253/15 P)**

(2015/C 254/14)

Rättegångsspråk: engelska

**Parter***Klagande:* Europeiska kommissionen (ombud: J.-F. Brakeland, M. França)*Övriga parter i målet:* Chin Haur Indonesia, PT, Europeiska unionens råd, Maxcom Ltd

### Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 19 mars 2015, som delgavs kommissionen den 23 mars 2015, i mål T-412/13, Chin Haur Indonesia, PT mot rådet, ogilla talan i första instans samt förplikta klaganden att ersätta rättegångskostnaderna, eller
- i andra hand, återförvisa målet till tribunalen för förnyad prövning, varvid beslut om rättegångskostnader ska meddelas senare.

### Grunder och huvudargument

Kommissionens överklagande avser tribunalens dom av den 19 mars 2015 i mål T-412/13. Tribunalen ogiltigförklarade där artiklarna 1.1 och 3 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 501/2013<sup>(1)</sup> av den 29 maj 2013 om utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstull som infördes genom genomförandeförordning (EU) nr 990/2011 om import av cyklar med ursprung i Folkrepubliken Kina till att även omfatta import av cyklar som avsänts från Indonesien, Malaysia, Sri Lanka och Tunisien, oavsett om produktens deklarerade ursprung är Indonesien, Malaysia, Sri Lanka och Tunisien eller inte, i den mån de rör Chin Haur Indonesia, PT.

Kommissionen anför tre grunder till stöd för sitt överklagande.

För det första kunde tribunalen inte lagligen konstatera att rådet hade åsidosatt artikel 13.1 i grundförordningen om antidumpningsåtgärder<sup>(2)</sup>, eftersom den slutsatsen grundar sig på en oriktig tolkning av artikel 13.1 i grundförordningen. För det andra är tribunalens domskäl bristfälliga och motstridiga, och strider därmed mot artikel 36 i stadgan för Europeiska unionens domstol. För det tredje åsidosatte tribunalen kommissionens processuella rättigheter enligt 40 i domstolens stadga.

<sup>(1)</sup> EUT L 153, s. 1.

<sup>(2)</sup> Rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, s. 51).

---

**Överklagande ingett den 29 maj 2015 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 19 mars 2015 i mål T-413/13, City Cycle Industries mot Europeiska unionens råd**

**(Mål C-254/15 P)**

(2015/C 254/15)

Rättegångsspråk: engelska

### Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: J.-F. Brakeland, M. França)

Övriga parter i målet: City Cycle Industries, Europeiska unionens råd, Maxcom Ltd

### Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 19 mars 2015, som delgavs kommissionen den 23 mars 2015, i mål T-413/13, City Cycle Industries mot rådet, ogilla talan i första instans samt förplikta klaganden att ersätta rättegångskostnaderna, eller
- i andra hand, återförvisa målet till tribunalen för förnyad prövning, varvid beslut om rättegångskostnader ska meddelas senare.

### Grunder och huvudargument

Kommissionens överklagande avser tribunalens dom av den 19 mars 2015 i mål T-413/13. Tribunalen ogiltigförklarade där artiklarna 1.1 och 3 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 501/2013<sup>(1)</sup> av den 29 maj 2013 om utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstull som infördes genom genomförandeförordning (EU) nr 990/2011 om import av cyklar med ursprung i Folkrepubliken Kina till att även omfatta import av cyklar som avsänts från Indonesien, Malaysia, Sri Lanka och Tunisien, oavsett om produktens deklarerade ursprung är Indonesien, Malaysia, Sri Lanka och Tunisien eller inte, i den mån de rör City Cycle Industries.

Kommissionen anför fyra grunder till stöd för sitt överklagande. För det första underlät tribunalen att ex officio bedöma huruvida ogiltighetstalan enligt artikel 263 fjärde stycket FEUF kunde tas upp till sakprövning. För det andra kunde tribunalen inte lagligen konstatera att rådet hade åsidosatt artikel 13.1 i grundförordningen om antidumpningsåtgärder<sup>(2)</sup>, eftersom den slutsatsen grundar sig på en oriktig tolkning av artikel 13.1 i grundförordningen. För det tredje är tribunalens domskäl bristfälliga, i strid med artikel 36 i stadgan för Europeiska unionens domstol. För det fjärde åsidosatte tribunalen kommissionens processuella rättigheter enligt 40 i domstolens stadga.

<sup>(1)</sup> EUT L 153, s. 1.

<sup>(2)</sup> Rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, s. 51).

---

**Överklagande ingett den 1 juni 2015 av Europeiska unionens råd av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 19 mars 2015 i mål T-412/15, Chin Haur Indonesia, PT mot Europeiska unionens råd**

**(Mål C-259/15 P)**

(2015/C 254/16)

Rättegångsspråk: engelska

### Parter

*Klagande:* Europeiska unionens råd (ombud: S. Boelaert, R. Bierwagen och C. Hipp, Rechtsanwältin)

*Övriga parter i målet:* Chin Haur Indonesia, PT, Europeiska kommissionen och Maxcom Ltd

### Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 19 mars 2015 i mål T-241/13, Chin Haur, PT mot rådet, vilken delgavs rådet den 23 mars 2015,



- ogilla talan av Chin Haur, PT i första instans om ogiltigförklaring av den angripna förordningen <sup>(1)</sup>, och
  - förplikta Chin Haur, PT att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanserna, eller
- i andra hand,
- återförvisa målet till tribunalen för ny prövning, varvid
  - beslut om rättegångskostnader ska meddelas senare.

### Grunder och huvudargument

Tribunalen feltolkade artikel 13.1 i grundförordningen <sup>(2)</sup> när den fann att rådet inte hade tillräckligt underlag för slutsatsen att sökanden ägnat sig åt omlastning. Tribunalens tolkning av de villkor som enskilda företag måste uppfylla för att för att undantas från de utvidgade åtgärderna strider mot systematiken i artikel 13 i grundförordningen (den första grunden).

Tribunalens slutsats att rådet, sett till de handlingar som lades fram inför tribunalen, saknade underlag för att i den angripna förordningen uttryckligen kunna konstatera att sökanden var inblandad i omlastningsverksamhet är bristfälligt motiverad. Med tanke på att omlastningen var styrkt på landsnivå och att sökandens ansökan undantag avsågs, var den enda slutsats som rådet, och därefter tribunalen, kunde dra utifrån de faktiska omständigheterna den att sökanden hade deltagit i omlastning. Tribunalen snedvred de faktiska omständigheterna när den kom till motsatt slutsats (den andra grunden).

<sup>(1)</sup> Rådets genomförandeförordning (EU) nr 501/2013 av den 29 maj 2013 om utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstull som infördes genom genomförandeförordning (EU) nr 990/2011 om import av cyklar med ursprung i Folkrepubliken Kina till att även omfatta import av cyklar som avsänts från Indonesien, Malaysia, Sri Lanka och Tunisien, oavsett om produktens deklarerade ursprung är Indonesien, Malaysia, Sri Lanka och Tunisien eller inte (EUT L 153, s. 1).

<sup>(2)</sup> Rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, s. 51).

---

**Överklagande ingett den 1 juni 2015 av Europeiska unionens råd av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 19 mars 2015 i mål T-413/13, City Cycle Industries mot Europeiska unionens råd**

**(Mål C-260/15 P)**

(2015/C 254/17)

Rättegångsspråk: engelska

### Parter

*Klagande:* Europeiska unionens råd (ombud: S. Boelaert, R. Bierwagen och C. Hipp, Rechtsanwälte)

*Övriga parter i målet:* City Cycle Industries, Europeiska kommissionen och Maxcom Ltd

### Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 19 mars 2015 i mål T-413/13, City Cycle Industries mot rådet, vilken delgavs rådet den 23 mars 2015,

- ogilla City Cycle Industries talan i första instans om ogiltigförklaring av den angripna förordningen <sup>(1)</sup>, och
  - förplikta City Cycle Industries att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanserna, eller
- i andra hand,
- återförvisa målet till tribunalen för ny prövning, varvid
  - beslut om rättegångskostnader ska meddelas senare.

### **Grunder och huvudargument**

Tribunalen feltolkade artikel 13.1 i grundförordningen <sup>(2)</sup> när den fann att rådet inte hade tillräckligt underlag för slutsatsen att sökanden ägnat sig åt omlastning. Tribunalens tolkning av de villkor som enskilda företag måste uppfylla för att för att undantas från de utvidgade åtgärderna strider mot systematiken i artikel 13 i grundförordningen (den första grunden).

Tribunalens slutsats att rådet, sett till de handlingar som lades fram inför tribunalen, saknade underlag för att i den angripna förordningen uttryckligen kunna konstatera att sökanden var inblandad i omlastningsverksamhet är bristfälligt motiverad. Med tanke på att omlastningen var styrkt på landsnivå och att sökandens ansökan undantag avsågs, var den enda slutsats som rådet, och därefter tribunalen, kunde dra utifrån de faktiska omständigheterna den att sökanden hade deltagit i omlastning. Tribunalen snedvred de faktiska omständigheterna när den kom till motsatt slutsats (den andra grunden).

<sup>(1)</sup> Rådets genomförandeförordning (EU) nr 501/2013 av den 29 maj 2013 om utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstull som infördes genom genomförandeförordning (EU) nr 990/2011 om import av cyklar med ursprung i Folkrepubliken Kina till att även omfatta import av cyklar som avsänts från Indonesien, Malaysia, Sri Lanka och Tunisien, oavsett om produktens deklarerade ursprung är Indonesien, Malaysia, Sri Lanka och Tunisien eller inte (EUT L 153, s. 1).

<sup>(2)</sup> Rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, s. 51).

**Överklagande ingett den 8 juni 2015 av Konungariket Belgien av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 25 mars 2015 i mål T-538/11, Belgien mot kommissionen**

**(Mål C-270/15 P)**

(2015/C 254/18)

*Rättegångsspråk: nederländska*

### **Parter**

*Klagande:* Konungariket Belgien (ombud: C. Pochet och J.-C. Halleux, samt L. Van Den Hende, advocaat)

*Övrig part i målet:* Europeiska kommissionen

### **Klagandens yrkanden**

Konungariket Belgien yrkar att Europeiska unionens domstol ska

- ogiltigförklara tribunalens dom av den 25 mars 2015,
- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 27 juli 2011 om det statliga stöd till finansiering av screening efter transmissibla spongiforma encefalopatii (TSE) hos nötkreatur som Belgien har genomfört (statligt stöd C 44/08 (f. d. NN 45/04)), och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

### Grunder och huvudargument

**Första grunden:** Tribunalen har gjort en felaktig rättstillämpning och har åsidosatt sin motiveringsplikt vad beträffar frågan om huruvida det föreligger en ekonomisk fördel i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF.

- (a) **Första delgrunden:** Tribunalen har gjort en felaktig rättstillämpning och har åsidosatt sin motiveringsplikt, särskilt genom att tillämpa utgångspunkten att varje gång staten ålägger vissa företag en skyldighet som följer av lag eller myndighetsföreskrifter är det också automatiskt företaget som måste bära de kostnader som är förenade med den skyldigheten, och att staten inte på något sätt får ingripa; detta oberoende av syftet med åtgärden och kopplingen till utövande av offentlig makt. Eftersom denna utgångspunkt ska förkastas finner klaganden att tribunalen inte på något sätt har redogjort för skälen till varför kostnaderna för BSE-testerna skulle utgöra en normal belastning för ett företags budget. Samtidigt har tribunalen åsidosatt motiveringsskyldigheten i artikel 36 jämförd med artikel 53 i domstolens stadga, i synnerhet genom att inte behandla vissa argument och prejudikat som har åberopats av sökanden, eller genom att förbise relevansen därav.
- (b) **Andra delgrunden:** Tribunalen har gjort en felaktig rättstillämpning genom att den betraktar den eventuella förekomsten eller avsaknaden av harmoniseringslagstiftning som totalt irrelevant för ändamål avseende statligt stöd. Tribunalen har därigenom även åsidosatt motiveringsskyldigheten i artikel 36 jämförd med artikel 53 i domstolens stadga genom att inte pröva vissa argument som har utvecklats av Konungariket Belgien.
- (c) **Tredje delgrunden:** Tribunalen har gjort en felaktig rättstillämpning genom att den i den överklagade domen låter påskina att Konungariket Belgien inte anger av vilka skäl den eventuella förekomsten eller avsaknaden av överkompensation skulle vara rättsligt relevant för frågan om huruvida det föreligger en ekonomisk fördel i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF. Den överklagade domen ger också uttryck för en felaktig rättstillämpning i den mån den förefaller antyda att argumentet inte har utvecklats tillräckligt med avseende på de faktiska omständigheterna.

**Andra grunden:** Tribunalen har gjort en felaktig rättstillämpning och har åsidosatt sin motiveringsplikt vad beträffar tillämpningen av urvalskriteriet enligt artikel 107.1 FEUF. Tribunalen har gjort en felaktig rättstillämpning eftersom den rent allmänt har antagit att samtliga företag som är skyldiga att låta utföra kontroller för att kunna släppa ut sina produkter på marknaden eller för att kunna saluföra dem per definition "i faktiskt och rättsligt hänseende befinner sig i jämförbara situationer". I vart fall har tribunalen åsidosatt sin motiveringsskyldighet genom att inte på något sätt ange skälen till varför samtliga dessa företag "i faktiskt och rättsligt hänseende" skulle befinna sig "i jämförbara situationer" från ett statligt stöd-perspektiv, och genom att inte reagera på Konungariket Belgiens förbehåll.

---

# TRIBUNALEN

## Talan väckt den 22 maj 2015 – Iberdrola mot kommissionen

(Mål T-260/15)

(2015/C 254/19)

Rättegångsspråk: spanska

### Parter

Sökande: Iberdrola (Bilbao, Spanien) (ombud: advokaterna J. Ruiz Calzado och J. Domínguez Pérez)

Svarande: Europeiska kommissionen

### Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artikel 1 i beslutet,
- ogiltigförklara artikel 4.1 i beslutet, såvitt det kräver att Spaniens Konung ska se till att det som betraktas som ett stödsystem enligt artikel 1 upphör,
- ogiltigförklara punkterna 2, 3, 4 och 5 i artikel 4 i beslutet, såvitt dessa innebär en skyldighet att återkräva de belopp som kommissionen betraktar som statligt stöd,
- i andra hand begränsa räckvidden för den återkrävningsskyldighet som Spaniens Konung ålades i artikel 4.2 i beslutet, enligt samma villkor som i det första och det andra beslutet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

### Grunder och huvudargument

Talan i detta mål avser samma beslut som i målen T-12/15, Banco Santander y Santusa/kommissionen, och T-252/15, Ferrovial SA m.fl./kommissionen.

Grunderna och huvudargumenten liknar dem som åberopades i ovannämnda mål.

---

## Talan väckt den 15 maj 2015 – Gmina Miasto Gdynia och Port Lotniczy Gdynia Kosakowo mot kommissionen

(Mål T-263/15)

(2015/C 254/20)

Rättegångsspråk: polska

### Parter

Sökande: Gmina Miasto Gdynia (Gdynia, Polen) och Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o.o. (Gdynia, Polen) (ombud: advokaterna T. Koncewicz och K. Gruszecka-Spychała, M. Le Berre)

Svarande: Europeiska kommissionen

## Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 26 februari 2015 om åtgärd SA.35388 (2013/C) (f.d. 2013/NN och f.d. 2012/N) – Polen – Upprättandet av Gdynia-Kosakowo flygplats, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

## Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fem grunder.

### 1. Första grunden:

- Godtycklighet och uppenbara felaktigheter vid fastställandet av de omständigheter som låg till grund för det angripna beslutet. Kommissionen har överskridit sitt utrymme för skönsmässig bedömning och gjort en uppenbart felaktig bedömning av bevisningen.

### 2. Andra grunden:

- Kommissionen har underlåtit att pröva bevisning och omständigheter som är relevanta för den rättsliga prövningen av investeringen avseende flygplatsen Gdynia Kosakowo.

### 3. Tredje grunden:

- Kommissionen har överskridit sitt utrymme för skönsmässig bedömning som den har enligt rättspraxis, i vilken det anges att institutionen, som har ett utrymme för skönsmässig bedömning, har en skyldighet att förklara varför viss bevisning och vissa omständigheter beaktas medan andra inte beaktas.

### 4. Fjärde grunden:

- Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF, jämförd med den allmänna unionsrättsliga principen om rättssäkerhet och institutionernas lojalitet i förhållande till rättssubjekten, eftersom kommissionen gjorde en felaktig tillämpning och tolkning.

### 5. Femte grunden:

- Felaktig rättslig bedömning av omständigheter och bevisning. Kommissionen har genom det angripna beslutet åsidosatt artikel 107.1 FEUF, eftersom den fastställde att sökandenas verksamheter inte uppfyllde villkoren avseende principen om en privat investerare i en marknadsekonomi, inte styrkte att en privat investerare inte skulle ha genomfört investeringsprojektet och därav drog slutsatsen att investeringen avseende Gdynia Kosakowo utgjorde ett olagligt statligt stöd.

---

## Talan väckt den 8 maj 2015 – Gameart mot kommissionen

(Mål T-264/15)

(2015/C 254/21)

Rättegångsspråk: polska

## Parter

Sökande: Gameart sp. z o.o. (Bielsko-Biała, Polen) (ombud: advokaten P. Hoffman)

Svarande: Europeiska kommissionen

## Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 18 februari 2015 avseende det beslut som fattades av Republiken Polens utrikesministerium att avslå en begäran om tillgång till kopior, som ministeriet förfogade över, av skrivelser som Republiken Polen hade skickat till kommissionen med anledning av det fördragsbrottsförfarande som kommissionen inlett mot Republiken Polen i fråga om lagen om hasardspel av den 19 november 2009,
- för den händelse att tribunalen inte delar sökandens ståndpunkt att artikel 5 andra stycket i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar inte ska förstås så att Europeiska kommissionen har befogenhet att fatta ett bindande beslut om tillgång till handlingar som en fysisk eller juridisk person har ingett till en myndighet i en medlemsstat och som medlemsstaten har skickat till kommissionen och med stöd av artikel 277 FEUF fastslå att artikel 5 andra stycket i denna förordning är ogiltig och således inte kan tillämpas i förevarande fall, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

## Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

### 1. Första grunden: Kommissionen saknar befogenhet enligt artikel 5 andra stycket i förordning nr 1049/2001

- Artikel 5 i förordningen är inte tillämplig eftersom begäran riktades till en myndighet i en medlemsstat och handlingarna kom från denna medlemsstat. Enbart på grund av den omständigheten att medlemsstaten har skickat över handlingarna till kommissionen med stöd av artikel 5 andra stycket i förordningen innebär inte att kommissionen tillerkänns någon befogenhet då handlingarna inte härrör från kommissionen. Även om artikel 5 i förordningen skulle vara tillämplig på begäran kan artikel 5 andra stycket i förordningen inte tillämpas så att en unionsinstitution kan fatta ett bindande beslut med anledning av begäran.

### 2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 4.4 och 4.4 i förordning nr 1049/2001

- Eftersom kommissionen har fattat ett beslut om tillgång till handlingar som härrör från Republiken Polen var kommissionen enligt artikel 4.4 i förordningen skyldig att konsultera denna stat, vilket den inte gjorde. Avslag på en begäran om tillgång till ett dokument som härrör från Republiken Polen, trots att inga invändningar restes med stöd av artikel 4.5 i förordningen, kan enbart nekas under exceptionella omständigheter som inte förelåg i förekommande fall.

### 3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 296 FEUF

- Kommissionen har inte på något sätt motiverat sin befogenhet att fatta ett beslut rörande tvistefrågan trots att sökanden ägnade en stor del av sin begäran till att belysa frågan om kommissionens bristande befogenhet. Motiveringen i det omtvistade beslutet lämnar ingen förklaring härvidlag, vilket omöjliggör för sökanden att verksamt göra gällande sina rättigheter vid tribunalen.

### 4. Fjärde grunden: Ogiltighet enligt artikel 277 FEUF

- För den händelse att tribunalen, trots de argument som åberopats till stöd för den första grunden, skulle komma fram till i artikel 5 andra stycket i förordning nr 1049/2001 ska förstås så att om en medlemsstat skickar en begäran om tillgång till en handling som medlemsstaten förfogar över vidare till en unionsinstitution kan sistnämnda institution fatta ett bindande beslut avseende begäran, påpekar sökanden att bestämmelsen i artikel 5 ska förstås så att varken artikel 15.3 FEUF eller artikel 255 EG kan utgöra korrekt rättslig grund för ett sådant beslut med följd att den är ogiltig. Dessutom strider denna bestämmelse, förstådd på detta sätt, mot motiveringen till förordning nr 1049/2001, vilket för att den är ogiltig enligt artikel 296 FEUF (artikel 253 EG).

**Talan väckt den 5 juni 2015 – Industrias Químicas del Vallés mot kommissionen****(Mål T-296/15)**

(2015/C 254/22)

Rättegångsspråk: spanska

**Parter**

*Sökande:* Industrias Químicas del Vallés, SA (Mollet del Vallès, Spanien) (ombud: advokaterna C. Fernández Vicién, I. Moreno-Tapia Rivas och C. Vila Gisbert)

*Svarande:* Europeiska kommissionen

**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- avstå från att tillämpa Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, särskilt artikel 24 och punkt 4 i bilaga II,
- ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/408 av den 11 mars 2015, i den del metalaxyl upptagits i förteckningen över kandidatämnen för substitution i bilagan till förordningen, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

**Grunder och huvudargument**

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Genomförandeförordningen har antagits med stöd av en otillåten rättslig grund, eftersom förordning nr 1107/2009 strider mot unionsrätten, med tanke på att
  - det strider mot försiktighetsprincipen att inrätta en mekanism för substitution av verksamma ämnen på grundval av hypotetiska risker utan objektiv grund,
  - det vad gäller godkända ämnen strider mot proportionalitetsprincipen att gå utöver vad som är strikt nödvändigt för att uppnå målet att upprätthålla en hög skyddsnivå,
  - det snedvrider konkurrensen på den inre marknaden att främja substitution av ämnen under rådande förhållanden, och
  - det strider mot motiveringsskyldigheten att, beträffande kriteriet ”betydande andel icke aktiva isomerer” i punkt 4 i bilaga II till förordning nr 1107/2009.
2. Andra grunden: Förordning nr 2015/408 strider mot motiveringsskyldigheten, eftersom det inte motiverats varför metalaxyl upptagits på förteckningen över kandidatämnen för substitution i på grundval av vetenskapliga och tekniska kriterier, och strider även mot icke-diskrimineringsprincipen avseende metalaxyl-M.

3. Tredje grunden: Förordning nr 2015/408 strider mot proportionalitetsprincipen vad gäller Europeiska unionens mål att minska hälso- och miljöriskerna.

---

**Talan väckt den 8 juni 2015 – Nova mot kommissionen**

**(Mål T-299/15)**

(2015/C 254/23)

Rättegångsspråk: italienska

**Parter**

*Sökande:* Nova Onlus Consorzio nazionale di cooperative sociali – Soc. coop. (Trani, Italien) (ombud: advokaterna M. Astolfi och M. Petrucci)

*Svarande:* Europeiska kommissionen

**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska:

I första hand

- konstatera och fastställa att de avtalsenliga skyldigheterna i stödavtal "Grant Agreement n. HOME/2011/PPRS/AG/2176 Abac No. 30-CE-0495809/00-94" har fullgjorts fullt ut och följaktligen
- fastställa att sökanden har rätt att innehålla det belopp på 80 242,78 euro som redan har mottagits såsom förskottsfinansiering, och som nu är föremål för debetnota HOME E2/FL/2015, referens 1520007 av den 1 april 2015 angående "HOME/2011/PPRS/AG/2176 TORRE – *Transnational Observatory for Refugee's Resettlement in Europe* n. 3241503771, som Europeiska kommissionens generaldirektorat "Migration och inrikes frågor" avdelning E: Migration och säkerhetsfonder, avdelning E2: asyl-, migrations och integrationsfonden utställt i syfte att återkräva nämnda belopp och
- förplikta kommissionen att såsom slutbetalning till sökanden betala det resterande beloppet på 52 146,36, jämte dröjsmålsränta fram till dess att full betalning har erlagts enligt artikel II.16.3 i stödavtalet, och att ersätta sökandens rättegångskostnader.

I andra hand

- ogiltigförklara beslutet HOME E2/FL/2015, referens 1520007 av den 1 april 2015 angående "HOME/2011/PPRS/AG/2176 TORRE – *Transnational Observatory for Refugee's Resettlement in Europe* – debetnota n. 3241503771", som Europeiska kommissionens generaldirektorat "Migration och inrikes frågor" avdelning E: Migration och säkerhetsfonder, avdelning E2: asyl-, migrations och integrationsfonden har fattat i syfte att återkräva 80 242,78 euro jämte varje annan därmed sammanhängande tidigare, förberedande eller senare rättsakt.
- förplikta kommissionen att såsom slutbetalning enligt stödavtal nr HOME/2011/PPRS/AG/2176 Abac No. 30-CE-0495809/00-94 till svaranden betala det resterande beloppet på 52 146,36 euro, jämte dröjsmålsränta fram till dess att full betalning har erlagts enligt artikel II.16.3 däri, och att ersätta sökandens rättegångskostnader.



### Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Den första grunden: bristande betalning av det resterande beloppet och underlåtenhet att fullgöra skyldigheterna i artikel II.15.4 i stöдавtalet.
  - Det görs under denna grund gällande att kommissionen genom sitt handlande har åsidosatt principen om kontradiktion samt av principerna om insyn, opartiskhet och om den oberoende bedömarens neutralitet.
2. Den andra grunden: Åsidosättande av skyldigheten att göra en objektiv bedömning av resultatet i förhållande till bilaga I (LogFrame) i stöдавtalet, och i förhållande till gränserna för nedsättningen av det resterande beloppet i artikel II.17.5 i Grant Agreement och om gränserna för sanktionsåtgärderna i artikel II.12.
  - Det görs under denna grund gällande att kommissionen medverkat till det bristande resultatet, att kommissionen har gjort en oberättigad vinst, att principen om god förvaltningssed har åsidosatts i samband med utvärderingen av målen med projektet och med hänsyn till kommissionens eget agerande samt åsidosättande av väsentliga förmöreskrifter.
3. Den tredje grunden: oberättigat åsidosättande av avtalsförpliktelseerna.
  - Det görs under den tredje grunden gällande åsidosättande av proportionalitetsprincipen, principen om lojalt samarbete, principen om rätten till försvar på grund av kommissionens agerande under kontroll- och återkravsförfarandet och av artikel 4[1].2 a i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
4. Den fjärde grunden: Åsidosättande av förpliktelseerna i artikel II.14.
  - Det görs under denna grund gällande åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar med avseende på rätten till stöd för omkostnader för personalresurser och forskningsverksamhet.

---

### Talan väckt den 18 juni 2015 – Italien mot kommissionen

(Mål T-317/15)

(2015/C 254/24)

Rättegångsspråk: italienska

### Parter

Sökande: Republiken Italien (ombud: P. Gentili, avvocato dello Stato, och G. Palmieri)

Svarande: Europeiska kommissionen

### Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara meddelande om uttagningsprov EPSO AD/302/15 – handläggare inom området revision (AD 5), och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

### Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten är desamma som i mål T-17/15, Italien/kommissionen (EUT C 81, 9.3.2015, s. 27).

---

### Talan väckt den 19 juni 2015 – Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro mot kommissionen

(Mål T-320/15)

(2015/C 254/25)

Rättegångsspråk: italienska

### Parter

*Sökande:* Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro SpA (Vicenza, Italien) (ombud: advokaterna M. Merola, M. Santacroce och M. Toniolo)

*Svarande:* Europeiska kommissionen

### Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet, genom vilket kommissionen har utslutit Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro SpA från deltagande i alla upphandlingsförfaranden för tilldelning av kontrakt och bidrag som finansieras av den allmänna budgeten för Europeiska unionen, inklusive förfarandet nr JRC/IPR/2014/C.5/0003 RC, publicerat i EUT 2014/S 034-054569 och efterföljande justeringar, för en period av två år och tio månader, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

### Grunder och huvudargument

Uteslutningsförfarandet inleddes i samband med sökandens deltagande i ett selektivt upphandlingsförfarande som hållits av det Gemensamma forskningscentret den 18 februari 2014 avseende uppförandet av en ny byggnad på dess mark i Ispra. Kommissionen ska ha känt till vissa oegentligheter som påstås ha begåtts av sökandebolaget.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: bristande utredning, vilket resulterar i förvrängning av fakta och felaktig rättstillämpning genom att inte tillämpa undantaget i artikel 106.1, sista stycket i budgetförordningen.
  - Sökanden anför att det angripna beslutet på grund av otillräcklig bedömning och felaktigt återgivande av de faktiska omständigheterna utgör felaktig rättstillämpning vad avser den omständigheten att kommissionen inte tillämpat artikel 106.1, sista stycket i förordning nr 966/2012. Framför allt har kommissionen felat genom att inte medge att villkoren i artikel 106.1 b i förordning nr 966/2012 var uppfyllda – och inte tillräckligt ha beaktat den skriftliga bevisning som Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro SpA fört fram under utredningen för att visa att det har vidtagit ”lämpliga åtgärder” mot Dr. E. Maltauro.
2. Andra grunden: artikel 106.1 c i budgetförordningen är inte tillämplig.
  - Sökanden anför i andra hand att det angripna beslutet innehåller ett felaktigt återgivande av de faktiska omständigheterna och bristande motivering vad avser det förhållandet att sökanden tillskrevs ansvaret för allvarligt fel i yrkesutövningen i enlighet med artikel 106.1 c i förordning nr. 966/2012. De handlingar som rör de rättsliga förfarandena mot Dr. E. Maltauro visar inte att Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro SpA har misslyckats med att uppfylla sina plikter vad avser övervakning och lojalt uppfyllande av sina kontraktssenliga förpliktelser Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro SpA, eller att företaget har gynnats av det olagliga beteende som tillskrivits den tidigare VD:n. Det fanns därför ingen anledning att tillskriva Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro SpA ett allvarligt fel i yrkesutövningen som grund för skäl till uteslutning.

3. Tredje grunden: åsidosättande av den kontradiktoriska principen.
    - Sökanden anför även att det angripna beslutet innebär ett åsidosättande av den kontradiktoriska principen, eftersom den bygger på faktorer som inte hade nämnts av kommissionen i skrivelsen om inledande av förfarandet och som Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro SpA aldrig har fått tillfälle att yttra sig över. Detta tillät inte sökanden att försvara sig ordentligt mot de bevis som sedan visade sig avgörande till sökandens uteslutning från alla tilldelningsförfaranden av kontrakt och bidrag som finansieras av den allmänna budgeten för Europeiska unionen och Europeiska utvecklingsfonden.
  4. Fjärde grunden: åsidosättande av proportionalitetsprincipen vid fastställandet av uteslutningsperioden.
    - Sökanden anför även att beslutet om uteslutning antogs i strid med proportionalitetsprincipen, i synnerhet i det att det fastställer uteslutningsperioden till två år och tio månader. Denna uteslutningsperiod är helt omotiverad, och strider mot andan och syftet med bestämmelserna i förordning nr. 966/2012 och förordning nr. 1268/2012, som reglerar grunderna för uteslutning. Den är grovt oproportionerlig, eftersom de faktorer som skulle kunna ha haft en negativ inverkan på Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro SpAs yrkesetik har eliminerats och det fanns inte längre någon anledning att frukta ekonomisk förlust eller anseende för kommissionen.
-

## PERSONALDOMSTOLEN

Personaldomstolens dom (första avdelningen) av den 25 juni 2015 – EE mot kommissionen

(Mål F-55/14) <sup>(1)</sup>

*(Personalmål — Kontraktsanställd — Ett tidsbegränsat anställningsavtal har inte förnyats — Yrkande om ogiltigförklaring — Förfarande för förnyelse — Artikel 41.2 a i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Rätten att yttra sig — Åsidosättande — Skadeståndsyrkande — Ideell skada)*

(2015/C 254/26)

Rättegångsspråk: franska

### Parter

Sökande: EE (ombud: advokaterna L. Levi och A. Tymen)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Currall och T. S. Bohr)

### Saken

Talan om ogiltigförklaring av beslutet att inte förnya sökandens anställningsavtal, vilket inte borde ha varit tidsbegränsat.

### Domslut

- 1) Europeiska kommissionens beslut att inte förnya EE:s anställningsavtal som kontraktsanställd, vilket meddelades muntligt den 14 oktober 2013, bekräftades i meddelandet av den 31 oktober 2013 och motiverades i meddelandet av den 13 december 2013, ogiltigförklaras.
- 2) Europeiska kommissionen ska till EE betala 10 000 euro.
- 3) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta EE:s rättegångskostnader.

<sup>(1)</sup> EUT C 421, 24.11.2014, s. 59.

Personaldomstolens dom av den 25 juni 2015 – Mikulik mot rådet

(Mål F-67/14) <sup>(1)</sup>

*(Personalmål — Tjänstemän — Provanställning — Förlängning av provanställningen — Uppsägning efter provanställningens slut — Provanställning genomgången under oegentliga förhållanden)*

(2015/C 254/27)

Rättegångsspråk: franska

### Parter

Sökande: Filip Mikulik (Prag, Republiken Tjeckien) (ombud: advokaten M. Velardo)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: M. Bauer och M. Veiga)

**Saken**

Ogiltigförklaring av beslutet att säga upp sökanden efter provanställningens slut och ersättning av den ideella skada som påstås ha lidits.

**Domslut**

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Filip Mikulik ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska unionens råds rättegångskostnader.*

<sup>(1)</sup> EUT C 380, 27.10.2014, s. 26.

---

**Personaldomstolens beslut (tredje avdelningen) av den 22 juni 2015 – van Oudenaarden mot parlamentet**

(Mål F-139/14) <sup>(1)</sup>

*(Personalmål — Tjänstemän — Årlig ledighet — Överföring begränsad till tolv dagar — Ersättning — Pensionsbesked — Invändning ej framställd inom tidsfristen — Inga nya och väsentliga omständigheter — Artikel 81 i rättegångsreglerna — Uppenbart att talan ska avvisas)*

(2015/C 254/28)

Rättegångsspråk: franska

**Parter**

*Sökande:* Annetje Elisabeth van Oudenaarden (Grevenmacher, Luxemburg) (ombud: advokaten F. Moyses)

*Svarande:* Europaparlamentet (ombud: M. Ecker och N. Chemai)

**Saken**

Talan om ogiltigförklaring av beslutet att ej till år 2013 överföra semesterdagar som sökanden på grund av sjukledighet inte tagit ut under år 2012 samt yrkande om ersättning för påstådd materiell och ideell skada.

**Avgörande**

- 1) *Talan avvisas, eftersom det är uppenbart att den inte kan prövas i sak.*
- 2) *Annetje Elisabeth van Oudenaarden och Europaparlamentet ska bära sina respektive rättegångskostnader.*

<sup>(1)</sup> EUT C 89, 16.3.2015, s. 46.

---





ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)  
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)



**Europeiska unionens publikationsbyrå**  
2985 Luxemburg  
LUXEMBURG

**SV**